

لر و آنها
لر و آنها

لر و آنها
لر و آنها
لر و آنها
لر و آنها
لر و آنها
لر و آنها
لر و آنها
لر و آنها
لر و آنها
لر و آنها

یاد

داستان‌های دل‌انگیز دبستان

یک قرن داستان‌های دبستان

۱۳۹۰ - ۱۲۹۰

پژوهش و گردآوری: اکبر قره‌داغی

www.moe.noorildegahipedia.com
moe.noorildegahipedia.com

سازمان اسناد و کتابخانه ملی
جمهوری اسلامی ایران
۱۳۹۰ - ۱۲۹۰

پیشگفتار

یادش بخیر، زنگ کلاس را که می‌زندند، صف می‌کشیدیم، ناظم با همان چوب یا خطکش رعب انگیز و اخم ساختگی اش، ما را به سمت کلاس هدایت می‌کرد ما می‌دانستیم، هیچ اخم و خشمی در مدرسه ماندگار نیست. میز و نیمکت را دوست داشتیم، کتاب فارسی را بیشتر و داستان‌هایش را که صمیمی و مانوس و شادتر بود. بوی کلاس و تخته سیاه و میز و نیمکت و کتاب، حس گنگ و ناشناخته‌ای از نگرانی و دلشوره داشت با رگه‌هایی از خواستن و ماندن، نمره بیست تاج افتخاری می‌شد بر تارکمان که گردنمان را برافراشته‌تر می‌کرد و قدمان را بلندتر.

شخصیت داستان‌ها برایمان زنده و آشنا بود، سرمشقی بود که چگونه باید باشیم. کبری تصمیم گرفته بود که دیگر بی‌انضباط نباشد. پطرس فداکار با فرو بردن انگشتیش در سوراخ ایجاد شده در سد، فداکاری و از خودگذشتگی را به ما می‌آموخت چوپان دروغگو از دروغ گفتن پشیمان شده بود. ریزعلی خواجهی پیراهنش را در سرمای شب به آتش می‌کشید تا پرچمی باشد در دستان انسانیت به نشانه‌ی مردم دوستی و ایثار. داستان مسابقه لاکپشت و خرگوش اگرچه تمثیلی بود و شکل مطابیه داشت ولی پشتکار و مداومت را آموزش می‌داد.

خواستم با شستن گرد و غبار از یادهای جا مانده در مسیر زمان. به آنچه در دبستان خوانده بودیم، رنگ و جلای تازه‌ای ببخشم. حداقل رفتار طرار امانتدار را به ذهن‌ها برگردانم.

در این کتاب اگر تصویر یا نگارشی متفاوت با آنچه شما در دبستان خوانده‌اید، ملاحظه فرمودید، سبب آن، این است که گاه یک داستان در چند دهه با نگارش‌ها و تصویرهای متفاوت آمده است، کوشش کردم بهترین و روشن‌ترین آن‌ها را در کتاب بگنجانم. داستان‌های کم مایه را که در یادها نمی‌ماند از کتاب حذف کردم و گرنده تعداد صفحات کلان می‌شد و شاید کسالت آور.

مانند کتاب یاد شعرهای شیرین دستان، عدم توالی سال‌ها و دهمها این بود که خواستم کسانی که کتاب را در دست می‌گیرند، یک راست به دنبال سال‌های تھبی خود نزوند بلکه از تمام داستان‌ها بهره‌مند و محظوظ گردند که برایشان خالی از لطف نخواهد بود.

اکبر قره داغی

گفت استاد میر درس از باد
باد باد آن که مرا یاد آموخت
آدمی نان خورد از دولت یاد
هیچ بادم نزد این معنی
که مرا مادر من نادان زاد
پدرم نیز چو استادم دید
گشت از تربیت من آزاد
بس مرا منت از استاد بود
که به تعلیم من استاد
هر چه می‌دانست آموخت مرا
قدر استاد نکو دانش
کر بمرده ست روائیش به نور
ور بود زنده خدا یارش باد
ایرج میرزا

۱۴۷

درسنیل

مرن انت - نهشیل زن شریور افت تنا النزیر، الف رز

شکل و نوع تدریس الفادر دمی ۱۳۰۰ جهت آموزش به کلاس اولی ها
در گذشته کسانی که می خواستند در سواد فروتنی گرفتند من تالیفی پیشتر
نحواندام منظر گوینده اشاره به این صفحه است یعنی در اول کتاب مقدمه ام

